

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 3T/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614010198
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Lóška
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6614010198.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom 19. augusta 2014 samosudcom JUDr. Ladislavom Lóškom, takto

rozhodol:

obžalovaný K. I., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bývajúcí v N., I. XXXX/XX, A.,

uznáva sa za vinného, že

už právoplatne odsúdený T. S. ako konateľ spoločnosti F. L. od 06.10.2009 do 07.09.2011 so sídlom V., K.: XX XXX XXX (. a K. ako spoločník v spoločnosti F. od 17.06.2006 do 07.09.2011 po vzájomnej dohode v zákonnej lehote podali 24.02.2010 u správcu dane na Daňovom úrade N. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty (DPH) za zdaňovacie obdobie mesiaca január 2010, kde k uplatneniu na odpočítanie DPH predložili správcovi dane ku kontrole faktúry od dodávateľa R. XXXLC/XXXX, č. K. na sumu 3.510,50 Eur z toho 19 % DPH 560,50 Eur, fa. č. XXXLC/XXXX č. IČ X na sumu 3.427,20 Eur z toho 19 % DPH 547,20 Eur, fa. č. XXXLC/XXXX, č. IČ 4, na sumu 2.499 Eur z toho 19 % DPH 399 Eur, fa. č. XXXLC/XXXX, IČ 5, na sumu 3.510,50 Eur z toho 19 % DPH 551 Eur, fa. č. XXXLC/XXXX, IČ 6, na sumu 2.082,50 Eur z toho 19 % DPH 332,50 Eur, kde predmetom uvedených faktúr boli prijaté služby - vyťaženie kamiónu za medzinárodnú dopravu, ktoré služby ďalej fakturovali pre zahraničného objednávateľa spoločnosti N. O. pričom bolo správcom dane zistené, že sa jedná o fiktívne faktúry, nakoľko v skutočnosti predmetné prepravy neboli vykonané, čím neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty DPH vo výške 2.390 Eur ku škode štátneho rozpočtu L. už právoplatne odsúdený T. ako konateľ spoločnosti F. a K.U. ako spoločník v spoločnosti F. po vzájomnej dohode v zákonnej lehote podali 25.03.2010 u správcu dane na Daňovom úrade N. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty (DPH) za zdaňovacie obdobie mesiaca február 2010, kde k uplatneniu na odpočítanie DPH predložili správcovi dane ku kontrole faktúry od dodávateľa R. č. IČ 9, č. XXXLC/XXXX na sumu 3.451 Eur z toho 19 % DPH 551 Eur, fa. č. D./D., IČ 10 na sumu 3.558,10 Eur z toho 19 % DPH 568,10 Eur, fa. č. D./XXXX, IČ 13, na sumu 3.427,20 Eur z toho 19 % DPH 547,20 Eur, kde predmetom uvedených faktúr boli prijaté služby - vyťaženie kamiónu za medzinárodnú dopravu, ktoré služby ďalej fakturovali pre zahraničného objednávateľa spoločnosti N., pričom bolo správcom dane zistené, že sa jedná o fiktívne faktúry, nakoľko v skutočnosti predmetné prepravy neboli vykonané, čím neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty DPH vo výške 1.666,10 Eur ku škode štátneho rozpočtu L.

už právoplatne odsúdený T. ako konateľ spoločnosti F. a K. ako spoločník v spoločnosti F. po vzájomnej dohode v zákonnej lehote podali 23.04.2010 u správcu dane na Daňovom úrade N. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty (DPH) za zdaňovacie obdobie mesiaca marec 2010, kde k uplatneniu na odpočítanie DPH predložili správcovi dane ku kontrole faktúry od dodávateľa R. č. D./XXXX, IČ XX, na sumu 3.748,50 Eur z toho 19% DPH 598,50 Eur, fa. č. D./D., IČ 16, na sumu 3.558,10 Eur z toho 19 % DPH 568,10 Eur, kde predmetom uvedených faktúr boli prijaté služby - vyťaženie kamiónu za

medzinárodnú dopravu, ktoré služby ďalej fakturovali pre zahraničného objednávateľa spoločnosti N. M., pričom správcom dane bolo zistené, že sa jedná o fiktívne faktúry, nakoľko v skutočnosti predmetné prepravy neboli vykonané, čím neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 1.166,60 Eur ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

už právoplatne odsúdený T. ako konateľ spoločnosti F. a K. ako spoločník v spoločnosti F. po vzájomnej dohode v zákonnej lehote podali 25.05.2010 u správcu dane na Daňovom úrade N. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty (DPH) za zdaňovacie obdobie mesiaca apríl 2010, kde k uplatneniu na odpočítanie DPH predložili správcovi dane ku kontrole faktúru od dodávateľa R. N. fa. č. D./D., IČ XX, na sumu 2.391,90 Eur z toho 19 % DPH 381,90 Eur, za prijaté služby - vyťaženie kamiónu za medzinárodnú dopravu, ktoré služby ďalej fakturovali pre zahraničného objednávateľa spoločnosti N., pričom bolo správcom dane zistené, že sa jedná o fiktívnu faktúru, nakoľko v skutočnosti predmetná preprava nebola vykonaná, ďalej správcovi dane predložili faktúry od dodávateľa R. fa. č. D./D., IČ XX, na sumu 11.090,80 Eur z toho 19 % DPH 1.770,80 Eur za náhradné diely - pneumatiky, disky a brzdné kotúče a fa. č. D. IČ XX, na sumu 1.416,10 Eur z toho 19 % DPH 226,10 Eur za náhradné diely - zadná náprava na BMW, pričom bolo správcom dane zistené, že sa jedná o fiktívne doklady, v skutočnosti tento tovar dodaný nikdy nebol, konateľ a spoločník F. nevedeli preukázať existenciu predmetného tovaru, čím neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 2.378,80 Eur ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

už právoplatne odsúdený T. S. ako konateľ spoločnosti F. a K. ako spoločník v spoločnosti F.N. po vzájomnej dohode v zákonnej lehote podali 25.06.2010 u správcu dane na Daňovom úrade N. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty (DPH) za zdaňovacie obdobie mesiaca máj 2010, kde k uplatneniu na odpočítanie DPH predložili správcovi dane ku kontrole faktúry od dodávateľa R., fa. č. D./D., IČ XX, na sumu 3.534 Eur z toho 19 % DPH 564,30 Eur a fa. č. D./D., IČ 29, na sumu 3.510,50 Eur z toho 19 % DPH 560,50 Eur za prijaté služby - vyťaženie kamiónu za medzinárodnú dopravu, ktoré služby ďalej fakturovali pre zahraničného objednávateľa spoločnosti N. a fa. č. D./D., IČ XX, na sumu 4.221,80 Eur z toho 19 % DPH 674,10 Eur za prijaté služby - vnútroštátna preprava tovaru, pričom bolo správcom dane zistené, že sa jedná o fiktívne faktúry, nakoľko v skutočnosti predmetné prepravy neboli vykonané, ďalej správcovi dane predložili faktúru od dodávateľa R. N.a. č. XXXLC/D., IČ XX, na sumu 1.666 Eur z toho 19 % DPH 266 Eur za tovar - hliníkové disky na BMW, pričom bolo správcom dane zistené, že sa jedná o fiktívne doklady, v skutočnosti tento tovar dodaný nikdy nebol, konateľ a spoločník spoločnosti F. nevedeli preukázať existenciu predmetného tovaru, čím neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty DPH vo výške 2.064,90 Eur ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

už právoplatne odsúdený T. ako konateľ spoločnosti F. a K. ako spoločník v spoločnosti F. po vzájomnej dohode v zákonnej lehote podali 22.07.2010 u správcu dane na Daňovom úrade N. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty (DPH) za zdaňovacie obdobie mesiaca jún 2010, kde k uplatneniu na odpočítanie DPH predložili správcovi dane ku kontrole faktúry od dodávateľa R. fa. č. D./D., IČ 36, na sumu 4.334,50 Eur z toho 19 % DPH 693,50 Eur a fa. č. D./D., IČ XX, na sumu 3.931,80 Eur z toho 19 % DPH 611,80 Eur za prijaté služby - vyťaženie kamiónu za medzinárodnú dopravu, ktoré služby ďalej fakturovali pre zahraničného objednávateľa spoločnosti N., ďalej správcovi dane predložili faktúru od dodávateľa R. fa. č. D./D., IČ XX, na sumu 3.796,10 Eur z toho 19 % DPH 606,10 Eur za náhradné diely - motor C. pričom bolo správcom dane zistené, že sa jedná o fiktívne doklady, v skutočnosti tento tovar nikdy dodaný nebol a konateľ a spoločník spoločnosti F. nevedeli preukázať existenciu predmetného tovaru, čím neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 1.911,40 Eur ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

t e d a

- spoločným konaním neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

t ý m s p á c h a l

- spolupáchateľstvo prečinu daňového podvodu podľa § 20 k § 277a ods. 1 Tr. zák.,

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 277 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na ú h r n n ý a s ú h r n n ý
trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g Tr. zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd u obžalovaného K. I. zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/72/2012 z 22.05.2012 pre zločin podľa § 277 ods. 2 Tr. zák., a to trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky.

o d ô v o d n e n i e :

Súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného K. I., ktorý výslovne písomne požiadal súd, aby hlavné pojednávanie bolo vykonané v jeho neprítomnosti. Na hlavnom pojednávaní sa zúčastnila jeho obhajkyňa, ktorá sa vyjadrila, že nechce konať o dohode o vine a treste a taktiež na takéto konanie nepristúpil ani prokurátor. Obhajkyňa vo svojom stanovisku uviedla, že obžalovaný sa skutku nedopustil, ani sa ho dopustiť nemohol, keďže si neuplatňoval nárok o DPH a ani nemal vedomosť o tom, že takýto nárok si T. S. uplatňoval bez toho, aby mu vznikol na odpočet dane právny nárok.

Súd prečítal výpovede obžalovaného K. I. z prípravného konania, kedy obžalovaný uviedol, že zo skutkov sa necíti byť vinný, žiadne doklady ani obchody pre spoločnosť F. M. L. nezabezpečoval, za chod firmy zodpovedal T. S., v roku 2010 ako bývalému konateľovi spoločnosti mu ostal prístup k účtu, na požiadanie konateľa S. vykonal výber hotovosti z účtu, avšak, že z akých zdrojov peniaze na účte pochádzali, to nevedel, tieto peniaze boli použité na splácanie leasingových splátok. Spoločnosť mala ďalšie dve vozidlá na leasing a tieto sa splácali tiež z týchto peňazí. Ďalej uviedol, že keď časť podielu predal S., uvažoval o predaji celej spoločnosti, avšak vozidlo, ktoré využíval vo firme, nevedel predať, a keby ho vrátil leasingovej spoločnosti, bol by na tom škodný, a preto sa rozhodol ostať ako spoločník.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka, t. č. právoplatne odsúdeného, T. S., ktorý vypovedal, že bol konateľom spoločnosti F. M. L. a obžalovaný K. I. bol spolumajiteľom spoločnosti, čo sa týka vyjadrenia obžalovaného K. I., k tomu dodal, že ako spolumajiteľ spoločnosti o veciach spoločnosti musel vedieť aj pán I., a čo sa týka konkrétne nároku na vrátenie DPH, v niektorých veciach o tom vedel aj K. I.. Boli mesačnými platcami dane z pridanej hodnoty, podklady pre daňové priznanie zabezpečovali obidvaja, čo sa týka spoločnosti N. O. - prepravnej spoločnosti, tak doklady zabezpečoval K. I., on spolupracoval s tou firmou, medzi nimi to fungovalo tak, že mali medzi sebou dôveru, keď tie doklady zabezpečoval I., tak on sa jeho nič nepýtal, ani on jeho. Čo sa týka spoločnosti R. - M. L., to spoločne zabezpečovali obidvaja. Daňové priznanie vyplnila účtovníčka, doklady jej dávali raz on, raz I., čo sa týka peňažných prostriedkov, ktoré poukazoval Daňový úrad na účet spoločnosti, peniaze z účtu na začiatku vyberal pán I., potom sa pochytili kvôli peniazom, tak tento účet on I. zablokoval. Zdôrazňoval, že peniaze, ktoré boli poukázané na účet ich firmy Daňovým úradom, hneď v ten deň ich vybral pán I.,

on sám nevedel ani o tom, že nemajú nárok na nadmerné odpočty. Keď sa s I. spojil, nemal vedomosť o tom, že už predtým bol odsúdený, pozná ho 20 rokov, vedel, že má kamióny. Taktiež mal I. platobné karty od spoločnosti, a tiež mohol vyberať peniaze z účtu na základe podpisového vzoru, že koľko z účtu vybral I., sa dozvedel iba vtedy, keď na polícii videl spisový materiál, predtým to nesledoval, mali dôveru medzi sebou. Keď účet zablokoval, tak peniaze z účtu vyberal už len on. Priznal sa k tomu, že dával aj nepravdivé doklady. K tomu sa nevedel vyjadriť, či pán I. vedel, že sa jedná o nadmerné odpočty. Jediné odmeny spoločnosti mal za to, že jazdil ako kamionista v štátoch Turecko, Ukrajina a pod.

So súhlasom prokurátora a obhajkyne sa súd oboznámil s výpoveďami svedkov, a to K.. V. F., A. V., A. S., K. I., R. J., J. F., M. V., Y. W., A. V., Y. F. L. a Y. F. Y.

Súd ďalej sa oboznámil s listinnými dôkazmi, oznámením Daňového úradu, trestným oznámením, zápisnicou o konfrontácii, poverením Daňového úradu, plnomocenstvom, odpoveďou M., výpismi z účtu F. M. L., výberovými listami z účtu, Zmluvou k bežnému účtu a podpisovými vzormi, dokladmi o daňovej kontrole, protokolmi a zisteniami daňovej kontroly, dodatočnými platobnými výmermi, správou z Daňového úradu F. F., rozhodnutím o uložení pokuty, bankovými výpismi, daňovým priznaním DPH, odberateľskými a dodávateľskými faktúrami, dokladmi o určení dane, výkazmi daňových nedoplatkov, správou z N. O., dokladmi o prevode obchodných podielov, výpismi z Obchodného registra, zo Živnostenského registra, správou z Mestského úradu, pracovným posudkom a odpisom z registra trestov a podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 72/2012, osobitne s návrhom na dohodu o vine a treste a rozsudkom.

Po takto vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že obžalovaný K. I. sa spoločne s už právoplatne odsúdeným T. S. dopustili skutkov tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. K. I. síce nebol prítomný na hlavnom pojednávaní, súd sa oboznámil s jeho výpoveďami z prípravného konania, kedy popieral spáchanie skutkov, a keďže mal prístup k účtu, na požiadanie S. vykonal výber z tohto účtu, pričom nevedel, že z akých zdrojov pochádzajú peniaze, tieto peniaze však použil na splácanie leasingových splátok. Zo skutkov bol však usvedčený samotným spoluobžalovaným, ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní, a ktorý uviedol, že obžalovaný K. I., ako spolujiteľ spoločnosti, vedel o veciach v spoločnosti a musel vedieť, aj čo sa týka konkrétne nároku na vrátenie DPH. Čo sa týka spoločnosti N. O., s touto firmou obžalovaný I. spolupracoval a doklady zabezpečoval tej firme K. I., čo sa týka firmy R. - M. L., tak doklady zabezpečovali spoločne, daňové priznania vyplnila účtovníčka na základe dokladov, ktoré jej predložili, svedok uviedol, že priznal sa k tomu, že on dával aj nepravdivé doklady, avšak on s obžalovaným I. mali medzi sebou dôveru, keď zabezpečovali doklady, o tom medzi sebou ani nerozprávali. Keď sa dozvedel, že z Daňového úradu poukázané peniaze vybral I., tak mu zablokoval účet. Že aké sumy si vyberal, to sa dozvedel iba na polícii zo spisového materiálu. V prečítanej výpovedi svedkyňa K.. V. F. podrobne ku každému skutku uviedla, že z akého dôvodu Daňový úrad neuznal nárok na odpočet DPH. Z výpovede svedkyne R. J., účtovníčky, ktorá zabezpečovala účtovníctvo vo firme F. M. L., vyplýva, že na základe dokladov, ktoré jej v roku 2010 predkladal S., viedla účtovníctvo. Z ďalších listinných dôkazov bolo preukázané, že disponovanie s účtom vedeným v M. mali obidvaja obžalovaní, ktorí mali aj platobné karty. Zo správ spoločnosti N. O. vyplýva, že spoločnosti F. M. L. a R. - M. L. vôbec nepoverovali vykonaním transportov.

Obžalovaný K. I. sa dopustil spolupáchateľstva prečinu daňového podvodu podľa § 20 k § 277a ods. 1 Tr. zák..

K osobe obžalovaného súd zistil, že je zamestnaný v spoločnosti C. L. F., doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 22.05.2012 sp. zn. 2T/72/2012 za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. a, b Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby v trvaní dva roky. Z miesta bydliska z mesta N. bližšie nie je hodnotený. Z pracoviska firmy C. L. F. je zamestnancom firmy od 22.02.2010, pri výkone svojej práce je disciplinovaný, neboli zaznamenané žiadne prehrešky ani v práci, ani mimo nej a nezaznamenali žiadne porušenie pracovnej dohody.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania trestnej činnosti, ich následok, zavinenie a pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti súd osobitne nehodnotil, nakoľko boli v rovnováhe, a súd je toho názoru, že v rámci individuálnej a generálnej prevencie postačuje obžalovanému uložiť trest na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý trest uložil úhrnný a súhrnný v trvaní tri roky s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby a probačného dohľadu v trvaní tri roky, a tiež mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, a súd zároveň u obžalovaného zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 72/2012 z 22.05.2012 pre zločin podľa § 277 ods. 2 Tr. zák., a to trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice.